YIL 4
82
12 Mart 1979
FİYATI 350 KURUS

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

CHP Hükümetinden Bu Yana Üretim Sürekli Düşürüldüğü

ATAŞ Millileştirildi

- BEDELLİ YAPILAN MİLLİLEŞTİRME KARŞILIĞINDA 24 MİLYON DOLAR ÖDENİYOR
- MOBİL, ŞİMDİYE KADAR BU BEDELİ FAZLASIYLA GÖTÜRMÜŞTÜ

benzin-mazot kuyrukları

CHP hükümetinin kurulmasından bu yana, emperyalist tekellerin yönetimindeki ATAŞ Rafinerisinde üretim sürekli düşürülmüştü. Nitekim uzunca bir süredir çekilmekte olan petrol sıkıntısından, ATAŞ'ın da büyük rolü olmuştu.

1978'in Mart ayında, yabancı petrol şirketlerine yasal süre tanınarak üretimi artırmaları istendiği halde, bu isteğe uyulmayınca ATAŞ'ın millileştirilmesi yönünde çalışmalar başladı. Maliye Bakanlığı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile Türk Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) uzmanlarından oluşan bir komite, yabancı şirketlerle sürekli görüşmelerde bulunduktan sonra, merkezi ABD'de bulunan Mobil şirketiyle, geçtiğimiz günlerde anlaşmaya varıldı.

ATAŞ'ta % 51 oranında bulunan Mobil hissesi, 24 milyon dolar karşılığında TPAO tarafından devralınmıştır. Anlaşmada yer alan maddeler şunlardır:

- TPAO tarafından devralınan Mobil hisselerinin bedeli Türk lirası üzerinden ödenecektir. Ödeme sırasında, Türk parasının ödeme tarihindeki değeri esas alınacaktır.
- Mobil'in yurt içindeki 1,5 milyar lirayı aşan alacakları karşılığında 1 milyar 250 milyon lira ödenecektir.
- Mobil'in petrol ithalâtı nedeniyle Türkiye'den alacaklı olduğu 111 milyon dolar, 7 yıl içinde ödenecek; ilk üç yıl ödeme yapılmayacak; ödeme için gerekli krediyi uluslararası para piyasasından Mobil sağlayacakttır.
- Mersin'de Mobil'e ait 2 milyon metrekarelik rafineri kapsamındaki arazi, rafinerideki 300 işçinin kıdem tazminatı olarak TPAO'ye ait olacaktır.
- Mobil'in Türkiye de dağıtımını yapacagı petrol miktarı, 1989'a kadar, genişleyen petrol harcama oranının üçte birini aşamayacaktır.

ATAŞ'ın millileştirilmesi, sosyalist ve domokrat çevrelerce, sevindirici ve olumlu bir adım olarak görülmüştür. Özelikle emperyalist sömürüye son derece cüzi de olsa bir darbe indirilmiş olması yönünden, ATAŞ'ın millileştirilmesi önemli bir gelişmedir. Bunun ötesinde, hükümetlerin politikasını etkileme amacıyla, emperyalizmin elinde siyasi manivela olarak da kullanılan bir üretim alanının millileştirilmesi, ülkemizdeki demokratik gelişmenin önünde duran engellerden birinin safdışı edilmesi yönünden de önem taşımaktadır. Ancak, ATAŞ, rafinerisindeki BP ve Shell hisselerinin de devralınması için gerekli girişimlerde bulunmak gerekmektedir.

Şimdi şu konu, son günlerin önde gelen tartışma konularından biri olacaktır: ATAŞ, hiç bedelsiz millileştirilmeliydi!.. Ya da, Mobil'e ödenen bedel çoktur! gibi değerlendirmelerle karşılaşılacaktır. Gerçekten, emperyalist şirketler, yaptıkları yatırımı kat kat fazlasıyla geri aldılar. Üstelik, TPAO'nun yapacağı ödemenin, Türk parasının ödeme tarihindeki değeri üzerinden yapılacağı düşünülürse, emperyalistlerin son derece kârlı bir alış-veriş yaptığı ortaya çıkar. Bir bakıma, üretim sırasındaki kârlarını, 7 yıl boyunca, üretimde bulunmadan sağlayacaklardır. Ancak CHP hükümetinden daha çoğunu beklemek de hayal olur.

Yeni Seçim Yasasında Burjuva Partilerinin Kutsal İttifakı

- YENİ TASARI ANTİ-DEMOKRATİK HÜKÜMLER TAŞIYOR
- SEÇMEN YAŞININ 18'E İNDİRİLMESİ GENE HASIRALTI EDİLDİ
- YURT DIŞINDAKİ YURTTAŞLARIMIZA OY HAKKI TANINMIYOR

Parlamentodaki burjuva partilerinin ortaklaşa hazırladıkları yeni seçim kanunu tasarısı Meclis Başkanlığına verildi. Bu tasarı, önemli anti-demokratik hükümler taşıyor.

Bunlardan en önemlisi, seçimlere katılmak için bir partinin 23 ilde tüm ilçelerde örgütlenmesi koşulu getiriliyor. Bu hüküm, parlamento dışında olan sol partilerin genel ve yerel seçimlere katılmalarını önlemek amacını taşıyor. Çünkü Parlamentoda birer üyesi olan ve siyasi mevta durumunda bulunan CGP ve DP gibi burjuva partilerinin teşkilatlarının büyük çoğunluğu kapatıldığı halde, bu partilerin seçimlere katılmasına olanak tanınıyor. Buna karşılık henüz parlamentoda temsil edilmeyen bazı sol partilerin bu yolla seçimlere katılmasının önlenmesi amaçlanıyor.

Sözkonusu yasa tasarısı, partilerin seçimlerde eşitlik hakkını çiğneyen anti-demokratik bir hükümdür.

Öte yandan, sözkonusu burjuva partilerinin hepsi seçmen yaşının 18'e indirilmesi konusunda vaadlerde bulundukları halde, yeni tasarıya bu maddeyi koymamışlardır. Çünkü seçmen yaşının 18'e indirilmesi, önemli ölçüde sol partilerin işine yarayacaktır.

Aynı şekilde, yurt dışındaki yurttaşlara oy hakkı tanınması konusunda da sözkonusu partiler vaadlerine sırt çevirmişlerdir. Çünkü özellikle yabancı ülkelerdeki işçilerimiz arasında sosyalist hareketin güçlü olması, onların oylarının önemli ölçüde sosyalist partilere akmasını sağlayacaktır.

Ayrıca seçim kurullarında ve sandık kurullarında öğretmenlere görev verilmemesi de doğrudan doğruya demokratik öğretmen hareketini ve yüzbinlerce devrimci-ilerici öğretmeni hedef alan bir başka gerici tutumdur. Burjuvazi bu tutumuyla öğretmenlerden ne denli çekindiğini göstermektedir.

Bütün bu noktalarda, CHP'nin kendi tutucu çıkarları uğruna gerici partilerle aynı noktada kutsal ittifak kurması ibret vericidir. CHP de, diğer burjuva partileri gibi, gençlerden, işçilerden ve öğretmenlerden ne denli korktuğunu böylece kanılamıştır.

Petrol Ürünlerinin Fiyatlarına Yüzde 100 ile Yüzde 40 Arasında Zam Geliyor

ZAMLAR BİRBİRİYLE YARIŞIYOR

Zam furyası bütün hızıyla devam ediyor. Birbiriyle yarışırcasına yükselen zamlı fiyatlar, emekçi halk için hayatı çekilmez hale sokuyor. Sosyal demokrasi, emekçilere kemer sıktırma politikasını, ücretleri kısıtlayarak, tarım taban fiyatlarını asgariye indirerek ve temel ihtiyaç maddelerinin fiyatlarını alabildiğine artırarak sürdürüyor.

Zamlar zincirine her geçen gün bir yeni halka ekleniyor. En son olarak da, petrol ürünlerine tek kelimeyle korkunç ölçüde zamlar gelmektedir. Yüzde 100 ile yüzde 40 arasında bildirilen zamlar, gazetemiz okurlara ulaştığında büyük bir ihtimalle Hükümetin onayından geçerek kesinleşmiş olacak. Yeni zamlarla, eskiden 9 lira olan normal benzin 15 liraya, 525 kuruş olan motorin 10 liraya, 75 lira olan tüpgaz ise 130 liraya yükselmektedir.

Petrol ürünlerine yapılan bu zamların peşi sıra daha bir çok zam gelecektir. Örneğin, benzin fiyatlarına yapılan zam, doğrudan doğruya ulaştırma masraflarını artıracak, buysa yiyecekten giyeceğe, gazete fiyatlarından konut kiralarına kadar hemen her şeyin fiyatını yükseltecektir. Yine fuel - Oil fiyatlarının artışı, zaten emekçilerin belini büken ısınma masraflarını yaklaşık bir kat artıracaktır. Aynı şekilde artık en ücra köylere dek giren tüpgaz fiyatlarının artışı da, emekçilerin yaşam koşullarını daha da ağırlaşmasına yol açacaktır.

Petrol ürünlerine 6-7 ayda bir büyük zamların gelmesi, ülkemiz ekonomisinin emperyalizme bağımlılığının bir sonucudur. Parababaları ve onların sözcüleri, bu zamları, sadece petrol üreten ülkelerin petrol fiyatına yaptıkları zamların bir sonucu gibi göstermektedirler. Oysa, petrol fiyatlarının artışı, emperyalist kuruluşların, uluslararası dev petrol tekellerinin doymak bilmez kâr hırsları yüzünden artmaktadır. Türkiye ekonomisi egemen sınıflarca emperyalizme peşkeş çekildiği içindir ki, enerji sorunu bir türlü halledilmemekte ve bunun sonucunda da zamlar birbirini kovalamaktadır. Ülkemiz zengin kömür yataklarına sahip olduğu halde, emperyalizmin dayatmaları sonucu, petrole dayalı bir enerji politikasının yıllardır ısrarla sürdürülmesi, bu zamların asıl nedenidir.

Geçtiğimiz Yıl Akaryakıt için 1 Milyar 333 Milyon Dolar Döviz Harcanmış

Ticaret Bakanlığı'nın verdiği bilgiye göre, geçen yıl ham petrol ve çeşitli petrol ürünlerinin ithali için, 1 Milyar 333 Milyon Dolarlık ödeme yapılmış.

İşte emperyalizmin güdümündeki enerji politikasının vardığı nokta! Bu politika yüzünden petrol ürünleri almaya eli mahkum olan Türkiye, döviz kıtlığından sigara kağıdı bile alamaz duruma düştüğü halde, emperyalist petrol kuruluşlarının kasalarını dolarla doldurmaktadır

gerçek durum

EKONOMİK ÖNLEMLER PAKETİ YA DA KEMERLERİ SIKMA POLİTİKASI

CHP, son yılların moda deyimiyle, yeni bir paket daha ortaya getirdi. Bu defaki, «ekonomik önlemler paketi» adını taşıyor.

Kaç zamandır sözü edilen bu yeni paket, geçtiğimiz hafta açıldı. İçinden çıkan «önlemler»in özeti «kemerleri sıkmak»tan başka birşey değil.

Başbakan Ecevit «Ekonomiyi Güçlendirme Program Taslağı» adı verilen önlemler paketi açıklanmadan önce verdiği bir demeçte «özveri» istemişti. Özveri kelimesi bilindiği gibi fedakârlık anlamına geliyor.

Fedakârlığın ise kimden istendiği bellidir. Sosyal demokrat CHP, geniş emekçi halk yığınlarından «fedakârlık» istemektedir.

Taslakta yeralan ve ekonomik hayatla ilgili olan bir dizi yüzeysel tedbirin yanısıra, uygulamada asıl somutlanacak nokta, emekçilerin daha fazla «fedakârlık» etmesi üzerine dayalı hususlardır.

Ve «ekonomiyi güçlendirme Program Taslağı» daha taslak halinden çıkıp, program haline dönüşmeden önce. CHP hükümeti astronomik zamlara hazırlanmaya başlanmıştır.

Geçtiğimiz bir yıllık CHP hükümeti döneminde, gıda maddelerindeki artış oranı yüzde 170'e varmıştır. Yeni gelecek zamlar emekçilerin yaşama ve çalışma koşullarını daha da kötüye götürecektir. Halkımız daha da yoksullaşacak, geçim sıkıntısı görülmedik derecede artacaktır.

İşçilerin ve tüm emekçilerin bazı acil isteklerine birtakım vaadlerde bulunarak iktadara gelen CHP, bu vaadlere sırt çevirmiş, halkın çıkarlarına zıt bir politika izlemiştir. Sosyal demokrasinin yeni hazırladığı ekonomik program, büyük sermayenin ekonomik bunalımını hafifletmek üzere, emekçilerin sırtına daha fazla yük yüklemeği amaçlamaktadır.

Son Günlerin Konusu

MİT'te Neler Oluyor

- SOĞUK SAVAŞ YÖNTEMLERİNİN ÜZERİNE GİDİLMELİDİR

Son günlerde, Milli İstihbarat Teşkilatıyla ilgili bazı haber ve söylentiler, günlük basının önde gelen konularından olmuştur. Bir ara basında, MİT müsteşarı Adnan Ersöz'ün istifası haberleri yer almış, daha sonra haber, bizzat Başbakan Ecevit tarafından yalanlanmıştır.

MİT'in üst görevlileri arasındaki çelişki ve anlaşmazlıkların derinleştiğine ilişkin belirtiler, özellikle atamalarda kendini açıkça göstermektedir. CHP, hükümet oluşundan bu yana, MİT'teki işleyişe dokunamamış, soğuk savaş döneminin gerici yöntem ve anlayışında küçücük olsun bir değişikliğe gidememiştir. İstihbarat görevini solda suçlu aramak ve solcuları fişlemek, devlet kapısından uzak tutmak olarak gören anlayış yıkılmadıkça, şu ya da bu kişinin görevden alınması, ya da istifasıyla MİT'te bir değişiklik olacağını sanmak büyük bir yanılgıdır. Kaldı ki, hükümet buna bile cesaret edememekte, MC hükümetleri döneminde büsbütün gericileştirilen MİT yönetimindeki bazı adamların emekliye ayrılmalarını ve yeni atamaların bundan sonra yapılmasını beklemektedir.

MİT, uzun bir süreden beri, işlevi «solda illegal örgüt aramak» olan bir kuruluş haline gelmiştir. Oysa faşist terör odakları konusunda göze görünür bir MİT araştırmasından söz edebilmek imkansızdır. MİT'teki soğuk savaş yöntem ve anlayışıyla çalışma koşullarının kararlı bir şekilde üzerine gidilmedikçe, şu ya da bu üst görevlinin değiştirilmesi, CHP açısından bile istenen sonucu vermiyecektir.

Olumlu Bir Karar

TÜRKİYE KUDÜS'TEKİ EUROVİSİON YARIŞMASINA KATILMIYOR

- IRAK VE SURİYE BÜYÜKELÇİLERİ KARARI ÖVGÜYLE KARŞILADILAR

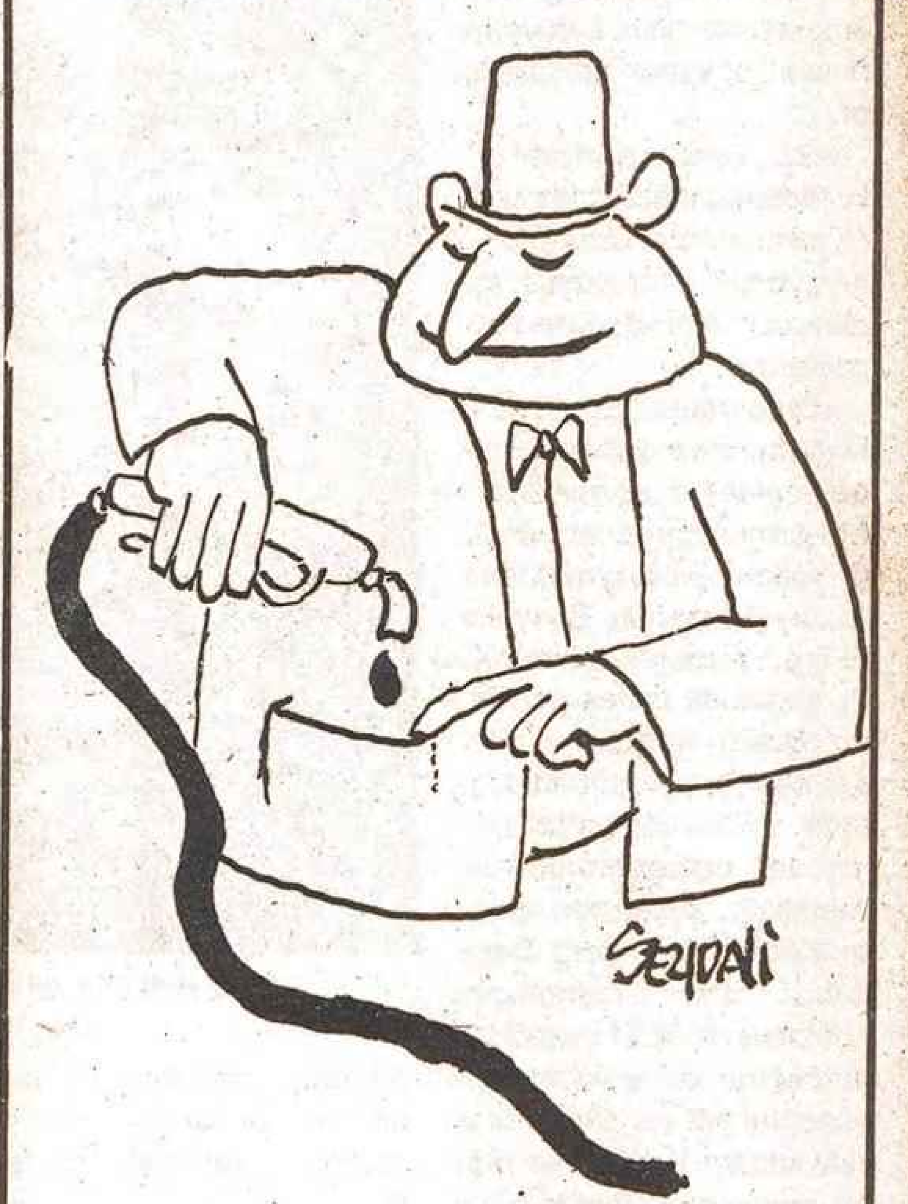
Kudüs'te yapılacak olan Eurovision Şarkı Yarışması'na Türkiye'nin katılmayacağının açıklanması yankılara yol açmıştır. İsrail'de yapılacağı bilinmekte olan yarışma için Kudüs şehrinin seçilmesi üzerine, TV izleyicileri ve TRT jürisinin seçtiği şarkıcı ve müzik grubunun İsrail'e gidemeyecekleri belirtilmiştir.

Kararı, İsrail Büyükelçiliği üzüntüyle karşıladığını belirtirken, Irak ve Suriye'nin büyükelçileri olumlu bulmuşlardır. Irak Büyükelçiliği, kararın «sevgi ile değerlendirildiğini» belirtirken, Suriye Büyükelçiliği, kararın «Türkiye'nin Orta Doğu politikasıyla uyumlu olduğunu» açıklamıştır.

Yarışmaya önce katılma isteğinde bulunulduğu halde, sonradan cayılması konusundaki eleştirilere ise Dışişleri sözcüsünce, «Yarışmanın Kudüs'te olacağının sonradan belirlendiği» şeklinde cevap verilmiştir.

Bilindiği üzere Kudüs, İsrail'in işgal ettiği Arap toprakları üzerinde bulunmaktadır. Yarışma için Kudüs'ün seçilmesi ise, kültür ve sanat faaliyetleri ile adım adım Kudüs'ün İsrail başkenti haline getirilmesi planının parçası olarak yorumlanmaktadır. İsrail'in siyonist emelleri bilindiği halde, yarışmaya katılma kararının daha önceden alınmaması, Türkiye'yi çelişkili bir duruma düşürmüştür.

- EŞE DOSTA BENZİN ALAN PARLAMENTO ÜYELERİ KARAKAŞ'I KIZDIRDI:

Parlamenterler Benzini Karne ile Alacaklar

TBMM bahçesinde milletvekili, senatör ve parlamento muhabirlerine satış yapmak için özel bir benzin istasyonu açılmış, İstasyonun açılmasından sonra geçen 30 gün içerisinde, aşırı derecede benzin satışı yapıldığı görülünce, «Günde 170 bin liralık benzinin nasıl satılabildiğini» anlamakta «zorluk» çektiğini belirten Meclis Başkanı Karakaş, parlamento üyelerine benzini karne ile satacağını söylemiş.

Karakaş'ın anlamakta «zorluk» çektiği şeyin ne olduğunu Anadolu Ajansı muhabiri kendisine hatırlatmış: «Benzin alma hakkı olanlar başkalarının araçlarını getirip dolduruyorlar». Bunu anlamak için de müneccim olmaya gerek yok zaten. Milletvekili ve senatörlerin, bütün herkes kuyruklarda saatler harcarken eşe dosta, seçmenlerine benzin tedarik etmelerinde anlaşılmayacak bir yan yok! Hazretler sağolsunlar, ellerine geçen her fırsatı istismar etmekle üstlerine yoktur doğrusu.

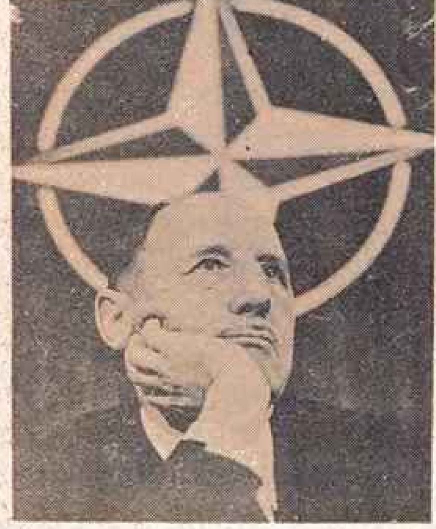
Meclis Başkanı'na bir de şunu sormak gerek, emekçiler sobalarına gaz ya da mazot alabilmek için sabahın köründen kuyruğa girip gün boyu beklemek zorunda kalırken, parlamenterler için sağlanan bu ayrıcalık niyedir?

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

NATO Genel Sekreteri Eski Bir Nazi İmiş!

● GENEL SEKRETER HOLLANDA NAZİ PARTİSİNİN ÜYESİ

Emperyalizmin sosyalist sisteme karşı saldırgan amaçlarla kurduğu NATO' Partisi üyesini, yani bir faşisti getirmiş olduğu anlanun başına eski bir NAZİ şılmıştır. Bilindiği gibi NAZİ kelimesi Hitler'in Nasyonal Sosyalist adını taşıyan partisinin kısa adıydı. Hitler'den sonra tüm dünyada bu isimle faşist partiler kurulmuştu. Bilindiği gibi ülkemizdeki faşist parti de Nasyonal Sosyalist'in Türkçesi olan Milliyetçi Toplumcu bir parti olduğunu söylemektedir.

NATO genel sektreteri gençliğinde Hollanda Nazi Partisine üye olduğunu gösteren bir belgenin bulunduğunu ,ancak «ailesinden birinin» kendisinin haberi olmadan bu kaydı yaptırmış olabileceğini söy lemiştir. Böylece Luns inkar edilmez belgeler burnuna dayanınca kıvırtmaya başlamıştır.

Luns'un NATO'nun silahlanmasını daha da artırmak ve müdahaleci vasfını kuvvetlendirmek için neden tüm gücüyle çabaladığı artık daha iyi anlaşılıyor. Emperyalizmin Luns'un faşist olduğunu bilmeden bu göreve getirmesi ise mümkün değildir. Çünkü böyle yerlere getirilen insanlar CIA vasıtasıyla didik didik incelenirler. Emperyalizm bu işi bilerek yapmıştır. Çünkü sosyalizm düşmanlığında, halkların kurtuluşuna karşı düşmanlıkta bir faşistten daha azgın başka kimse olamaz.

Vietnam'ın Zaferi

Çin Vietnam'dan Çekilmek Zorunda Kaldı

Çin gerici yönetimi bir süre önce Vietnam'a karşı giriştiği saldırıdan vazgeçerek geri çekilmeye başladığını açıklamıştır.

Dünya Emperyalist Sistemi ve gericilikle olan bağlarını iyice pekiştiren Maocu Çin yönetiminin Vietnam'a saldırısının amacı «Vietnam'a ders» vermekti. Ancak, Çin vermek istediği «dersi» veremeden geri çekilmek zorunda kaldı. Vietnam halkının saldırganlara karşı verdiği yiğit mücadele ve barıştan yana olan güçlerin samimi dayanışması sonucunda Çin gençliğiyle, aynı Japon, Fransız ve ABD emperyalistleri gibi unutulmaz bir ders aldılar.

Çin her zamanki şamatacılığıyla Vietnam'da «büyük bir zafer» kazandığını iddia etmektedir. Oysa Çin bütün çabalarına rağmen yaptığı saldırıdan yenilgiyle çıkmıştır. Çin elini kolunu sallaya sallaya Vietnam'ın içlerine kadar girebileceğini zannetmiştir. Fakat giriştiği haksız saldırı sonucunda başta Sosyalist sistem olmak üzere tüm barış güçlerini karşısında bulmuştur. Öyle ki kendi «dostları» bile bu haince saldırıyı açıkça desteklemekten çekinmişler zımnen destekleyebilmişlerdir.

Maocu Çin yönetiminin hegemonyacı ve saldırgan yüzü Vietnam'a karşı giriştiği saldırıyla bir kez daha anlaşılmış ve tereddütlü tutumlara karşı somut bir örnek olmuştur.

Cepheye giden Vietnam askerleri

Emperyalizm Mısır ile İsrail'i Başgöz Etmeye Çalışıyor

● ABD, İSRAİL'E SAVUNMA ANLAŞMASI ÖNERMİŞ!

● CARTER ORTA DOĞU GEZİSİNE ÇIKTI

Amerikan emperyalizmi bugünlerde tüm gayretiyle Mısır ile İsrail'i başgöz etmeye çalışıyor. Bu çabanın ilk aşamasını bir türlü imzalanamayan «barış» anlaşmasının imzalanmasını sağlamak teşkil ediyor. Daha sonra ise bu iki ülkeyi askeri ve siyasal açıdan birlikte emperyalizmin bölgedeki çıkarlarını savunabilecek hale getirme aşamasına geçilecek.

ABD emperyalizmi bunu sağlamak için kolları sıvamış vaziyette. İsrail başbakanı Begin, ABD'de başkan Carter'la buluştu ve onunla bu amaçları nasıl gerçekleştirebileceklerinin hesabını yaptı. Bu görüşmenin hemen ardından Carter İsrail ve Mısır'ı ziyaret etmek üzere Orta Doğuya gitti.

Ayrıca Begin'in ABD gezisi sırasında ABD'nin İsrail'e savunma anlaşması önerdiği açıklanmıştır. Begin bunu «sevinçle kabul ettiğini» belirtti. Eğer bu gerçekleşirse emperyalizm Orta Doğu'ya tam yerleşmiş olacak ve İsrail'e yapılan saldırıları bahane ederek bölgede askeri müdahaleciliğine güya «meşru» bir kılıf geçirmiş olacak.

İsrail siyonistleri, işbirlikçi Enver Sedat ve ABD emperyalistleri aralarında anlaşabilirler. Bu mümkündür. Ama ne yapsalar bölgede yaşayan mazlum halkların nefretini ve mücadele azmini biraz daha büyütmekten başka birşeye yaramayacaktır. Ve sonunda emperyalizmle işbirlikçileri kaybedecektir.

Sedat-Begin-Carter sarmaş dolaş vaziyette.

ABD Ortadoğu'da Deniz Gücünü Artırıyor

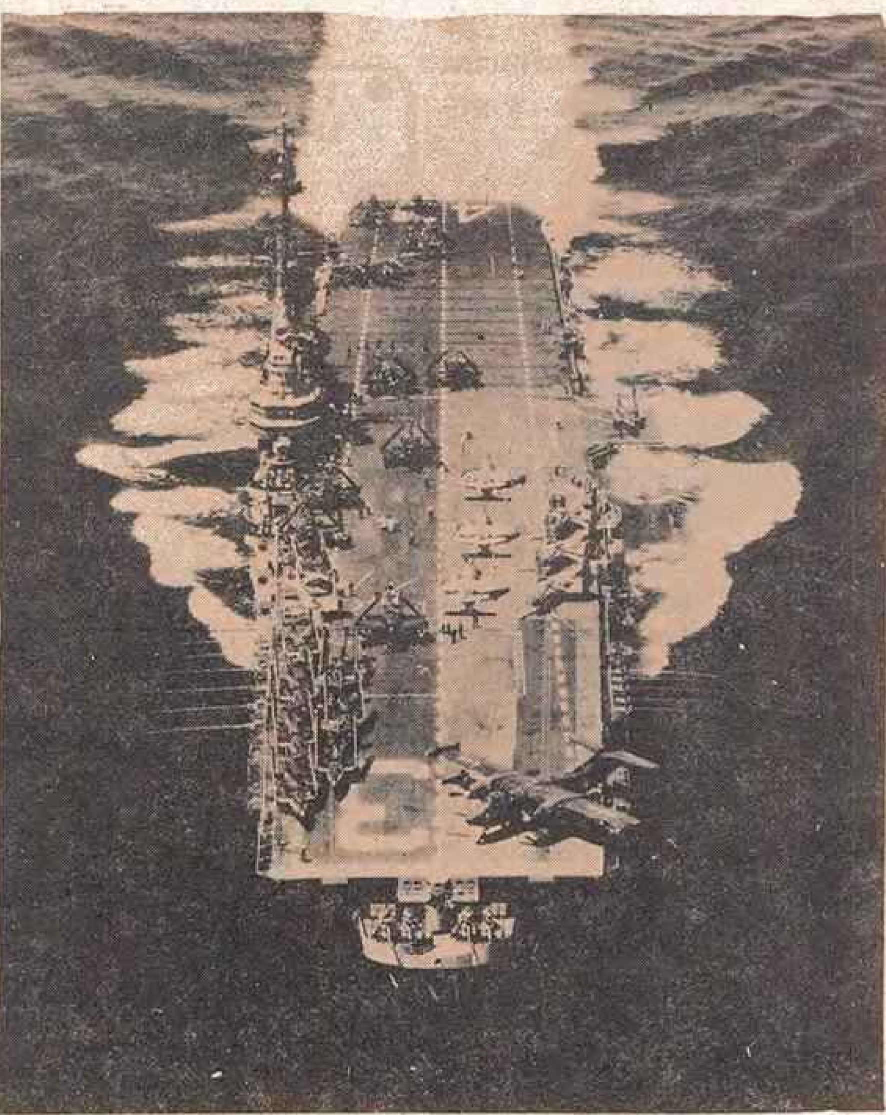
● İRAN'IN KAYBI EMPERYALİZMİN ASKERİ FAALİYETİNİ ARTTIRMASINA YOLAÇTI

ABD'nin Basra Körfezin'deki jandarması İran'daki Şah rejiminin devrilmesinden sonra bu bölgede ABD emperyalizminin faaliyetleri yeni boyutlar kazanmıştır.

ABD Basra Körfezin'deki filosunu güçlendireceğini açıkladıktan sonra 6. Filoya bağlı bazı savaş gemileri Umman denizine gitmişlerdir.

Emperyalizm her yara alışında biraz daha saldırganlaşmakta ve mevzilerini koruyabilmek için çeşitli yollara başvurmaktadır Kuzey Yemen'in Sosyalis Güney Yemen'e saldırmas ve akabinde savaş gemilerini Basra Körfezi'ne göndermesi bunu kanıtlamaktadır. ABD Emperyalizminin can damarlarından en önemlisini oluşturan Basra Körfezi ve Orta Doğu daha fazla kaynamaya başlamıştır. ABD bu bölgeden kolay kolay vazgeçmiyeceğini sık sık dile getirerek «Basra Körfezi ve Hint Okyanusunun bizim için taşıdığı önemi ve gerekirse neler yapabileceğimizi de canlı biçimde kanıtlayacağını» söyleyebilmektedir.

Önümüzdeki günlerde ABD emperyalizminin Orta Doğu'da karışıklıklar çıkartması ve sıkışınca gözünü kırpmadan saldırıya geçmesi olasıdır.

Emperyalizmin çıkarlarını koruyan zorbalık araçlarından biri

Enver Sedat Çin'e Davet Edildi

● EMPERYALİZMİN TÜM İŞBİRLİKÇİLERİ ÇİN'İN MAOCU YÖNETİCİLERİ TARAFINDAN EL ÜSTÜNDE TUTULUYOR

Filiştin halkının haklı davasını arkadan hançerleyen, Arap toprakları işgal altındayken tek başına İsrail siyonistleriyle pazarlık masasına oturan, kendi ülkesinde emekçi halkı ve sömürü altında tutup, işçi sınıfı sosyalistlerini hapishanelere dolduran Enver Sedat Çin Halk Cumhuriyetine davet edildi.

Maocuların bir yandan emperyalizmle iş birliği yapıp, bir yandan da başka ülkelerin işbirlikçi yöneticilerini bağrına basması son derece uyumlu bir davranış. Bu uyumlu davranıştır ki Maoculuğun tüm dünyada tecrit olmasına ve halkların nefretini çekmesine sebep oluyor. Yurtlarından edilmiş, sığındıkları mülteci kampları İsrail uçakları tarafından bombalanan Filistinliler, ya da il işgali altında bulunan diğer Arapların Maoizmden nefret etmemeleri mümkün mü?

Şah «Tahtından Vazgeçmemiş»!

İran'ın düşük Şah'ı Rıza «tahtımdan vazgeçmiyeceğim» demiştir. Alaşağı edilmenin şaşkınlığını üzerinden atamayan Şah eskisi kendini hâlâ İran'ın imparatoru görmekte ve dünya mizahına katkılar yapmaktadır.

Aslında şah umudunu kesmemiştir. Çünkü, İran'da devrimin gerçekleşmesinden bu yana iktidar boşluğu sürmektedir. Şah'ı deviren çeşitli güçler dağınık bir tarzda hareket etmektedir. Örneğin bazı gruplar idam cezaları vermekte ve daha sonra hükümete bildirmektedir. Humeyni islam cumhuriyeti istemekte buraya demokratik kavramının eklenmesini reddederek bunun batıcılık olduğunu söylemektedir. Öte yandan, Demokratik Ulusal Cephe adlı bir örgüt kurularak daha köklü girişimler önermektedir.

Şah'da «Umut yoksulun ekmeğidir» örneği tekrar tahta oturmanın düşlerini görmektedir. Ama, tarihin tekerleği tersine dönmeyecektir. İran halkı kazandığı zaferi korumasını da başaracaktır.

Faşist Pinoşe'nin Yeni Bir Cinayeti Ortaya Çıkarıldı

PINOCHET

Şili'de bir kireç kuyusunda 15 ceset bulunmuştur. Yapılan araştırmalar sonucunda bulunan cesetlerin 1973 yılında Cumhurbaşkanı Salvador Allende'nin devrilmesinden sonra tutuklanan ve ortadan kaybolan solcu köylülere ait olduğu anlaşılmıştır.

Bilindiği gibi 1973 yılında CİA desteğinde gerçekleştirilen faşist darbeyle sosyalist Allende hükümeti devrilmiş, binlerce ilerici, sosyalist katledilmiş ve sağ kalanlar ise zindanlara tıkılmıştır.

Şili'nin kanlı diktatörü Pinoşe'nin cinayetleri teker teker ortaya çıkarılmakta ve faşizmin insanlık düşmanı yüzü bir kez daha görülmektedir.

EĞİTİM KÖŞESİ

Patron Partileri Seçim Yasalarını Neden Zorluyor

Sömürünün sürdüğü sınıflı toplumlarda kanunlar egemen sınıfın çıkarlarını kollayacak şekilde düzenlenmiştir. Demokratik hak ve özgürlükleri belirleyen yasalarda da bu böyledir. Eğer sömürülen, baskı altında tutulan emekçi sınıflara bazı demokratik haklar sağlanmışsa bu işçi sınıfının diğer emekçi kitleleri yanına alarak uzun ve kahırlı bir mücadele vermesiyle mümkün olmuştur. Örneğin sendikal örgütlenme hakkını almak için işçi sınıfı birçok yiğit evladını kurban vermiştir. Hayatın her alanında sömürücü egemen sınıflar emekçi kitlelerin hak ve özgürlüklerini sınırlı tutmak isterken, emekçi sınıflar da bunları genişletmek için mücadele ederler.

Seçim yasaları da böyledir. Egemen sömürücü sınıflar işçi sınıfının sesini, etkinliğini seçimlerde duyurmak için uğraşır. İşçi sınıfı ise arttırmak için. Ülkemizde yürürlükte olan seçim kanunları zaten demokratik değildir. Örneğin 18 yaşını doldurmuş yurttaşlar idam edilebilirler fakat oy kullanma hakları yoktur. Yurtdışında 1 milyonu aşkın işçimiz çalışır ama uzaydaki Sovyet kozmonotları oy kullanırken, bu işçilerimiz kullanamaz.

İşçe sınıfının kendi partisiyle seçimlere girmesini zorlaştıran yasalar da bunlardan biridir. Parasal imkanları kısıtlı olan ve binbir baskıyla boğuşmak zorunda olan işçi sınıfı partisi seçimlere girebilmek için 15 vilayetin tüm ilçelerinde ilçe teşkilâtı kurmamışsa seçimlere giremez. Ama işçi sınıfı bu barajı aşınca burjuvazi hemen yeni bir kanun hazırlar ve derki «23 vilayetteki tüm ilçelerde teşkilat kurmayan partiler seçimlere giremez». Diğer yandan mecliste 1 milletvekili bulunan ve tüm seçmen tabanını yitirmiş burjuva partilerinden böyle bir şart aranmaz. Bunlar işçi sınıfı radyodan, televizyondan milyonlara seslenemesin, onlara doğruyu gösteremesin diye yapılır. Çünkü aksi taktirde sömürü düzeninin sürmesi sağlanamaz.

İşçi sınıfı bu engeli de aşacaktır. O zaman burjuvazi işçilerin parlamentoya girmesini önlemek için yeni bir kanun çıkarabilir ve der ki «Oyların % 5'inden fazlasını alamayan partilerin oyları iptal edilir». Böyle şeyler başka ülkelerde de oldu. Ama tutmadı. Sel suyunun önünde çamurdan set ne işe yarar.

Kapitalizm Nasıl İşliyor

● EŞYALAR BİR YILDA BOZULACAK ŞEKİLDE ÜRETİLİYOR, BÖYLECE HALK AYNI MALI YENİDEN ALMAYA MECBUR EDİLİYOR

Batı Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde yapılan bir araştırmaya göre üretilen renkli televizyon, çamaşır makinası gibi ev aletleri alındığından bir yıl sonra bozulmaktadır. Kapitalistler sürekli olarak aynı malı satabilmek için iki yol tutturuyorlar. Bunlardan birincisi malları kısa zamanda bozulup işe yaramaz hale gelecek şekilde üretmek. Ev aletlerinin önemli kısımlarını ancak bir yıl dayanacak şekilde imal eden kapitalistler bu süre sonunda tamirci kapılarında perişan olan tüketicinin bıkıp yeni bir araç almasını sağlıyorlar. Bir diğer yol da sık sık model değiştirmek. Yeni modellerin sözde üstünlüklerini belirten reklam kampanyaları yapmak. Böylece tüketici aldığı eski malın yedek parçasını bulamadığından yenisini almaya mecbur kalıyor. Bazı tüketiciler ise yapılan reklam kampanylarına kanıp kendi ev aletlerini işe yaramaz görmeye başlıyorlar ve çıkarılan yeni modelleri almaya başlıyorlar.

Sadece 1976 yılında Fransızlar ev aletleri almak için 100 milyar lira harcamışlar. Yıllık tamir ücreti olarak da 30 milyar lira ödüyorlarmış. İşte kapitalizmin hem halka, hem de ekonomiye verdiği zararın boyutları ve israfın korkunçluğu.

KONUT SORUNU

Havva Ciravoğlu

- ZEYTİNBURNU GECEKONDU BÖLGESİ OLMASINA RAĞMEN NORMAL BİR EVİN KİRASI 3000 TL.'DİR.
- YENİ KİRA KANUNU KİRALARI DAHA DA YÜKSELTMEKTEDİR.
- OTURDUĞUMUZ EVE, EV DEĞİL KULÜBE DENEBİLİR.
- YAĞMUR YAĞDIĞINDA DAMDAN AKAN SULARA KOYACAK TENCERE YOK.

Konut deyince ilk aklımıza gelen «başımızı sokacak bir yuva» olmaktadır. Konut sorunu kentleşmeyle birlikte oluşup büyüyen bir olgudur. Bu sorun da genel olarak bir düzen sorunudur. Çarpık ve bozuk düzen sürdüğü müddetçe bu sorun daha da büyüyecektir..

Araştırmalara göre belirlenen yıllık konut açığı 498.871 dir. Bu durumda kiralar alabildiğine yükseliyor. Sağlık koşullarına uygun olmayan evlerin bile kiraları korkunç düzeylere ulaşıyor. Dar gelirliler ise bu yüzden en ucuz konutları tercih ediyorlar. Ya da sokakta kalmamak için kirası ne olursa olsun bir ev buluyorlar. Aç kalmak pahasına da olsa.

Herkesin bildiği gibi bugün Türkiye'de kiralar gelirin en az yüzde ellisini alıp götürüyor. Ya öteki ülkelerdeki kiracıların durumu nasıl?

Mimarlar Odası :

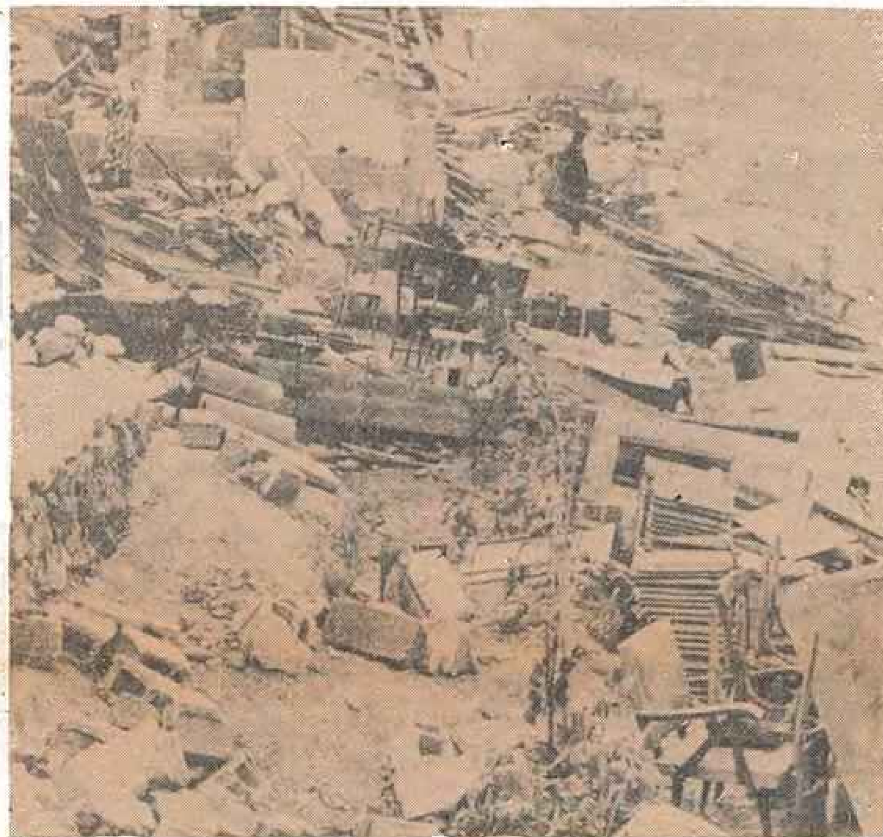
Geri kalmış ülkelerin bizden farkı yok. İleri gelişkinlik düzeyindeki sosyalist ülkelerde ise gelirin yaklaşık yüzde on'u kiraya gidiyor. Kapitalist ülkelerde ise bu oran 15-20 dolaylarında. SSCB de ise devlet yeterli konut üretimini sağlıyor ve bu konutlar için ödenen kira gelirin yüzde on'unun altında kalıyor.

Lüks konutlarla gecekondular kucak kucağa

Burada gecekondulara da değinmek gerekir. Eskiden gecekondu başkasına ait toprak üzerinde sağlık koşullarına aykırı alel acele yapılan barınak demekti.

İstanbul'da toplam nufusun yüzde 50'si Ankara'da ise yüzde 74'ü gecekonduda yaşıyor. Yine aynı araştırmalara göre gecekondularda oturanların yüzde 34'ü kiracı. Görüldüğü gibi gecekondular kente akın eden insanların kendi güçleriyle başkalarının arsaları üzerine yapılan konutlar olmaktan çıkmışlar. Yeni bir ağalık müessesesi «Gecekondu ağalığı» sorunu ortaya çıkmıştır.

Burası bir deprem alanı değil, gecekondu yıkım alanı

Araştırmalara göre gecekondu kiraları 1978 yılında yüzde 122,2 oranında artmıştır. Halkın büyük çoğunluğunun kirada olduğunu düşünürsek bu sorunun ciddiliğini görmüş oluruz.

Kiraların artışını ev sahiplerinin kötü kalpliliğine bağlamak saflık olur. Bu artışların düzenin bir parçası olduğunu göremezsek çözüm yolunu da doğru tesbit edemeyiz.

Çözüm olarak yeni getirilen kira kanunu ise yetersizdir. Amacı siyasaldır. Soruna kökünden çözüm aranmazsa yarım milyonluk konut açığını kapatmaya imkân yoktur.

Gerçek gazetesi bu sorunu yerinde tesbit edebilmek için Zeytinburnu - gecekondularında bir araştırma yapmıştır.

Bu araştırmalara 10 aile katıldı. Bu aileler 400 TL. ile 2000 TL. arasında değişen kira ödemekteler. Bunlardan sadece üçünün evinde su, elektrik ve tuvalat var. Diğerlerinde elektrik kaçak, kanalizasyon yok ve tuvaletler duvarda, açıkta. Çocukların oyun yerlerinde.

Araştırmaya katılan ailelerden 8'i işçi, biri memur (eşi de çalışıyor), biri de işsiz. Hepsi de evlerinin rutubetli, oluşundan, güneş görmediğinden ve çok küçüklüğünden şikayetçi.

Biz fazla bir şey söylemeden sözü onlara bırakalım.

Hicabi Kart: Yağmur yağdığında tavandan akan sulara koyacak tencere bulamıyoruz. Asgari ücretle eşim dantel örüp satmasa geçinmemize imkân yok.

Çocuklar evlerini yeniden inşa için ana-babalarına yardım ediyor

Ayşe Koç: Sağlık koşullarına uygun evi 100 liraya nerede bulacaksın. 24 saat elektrik yakıyoruz evde.

Yeter: Ev demeye bin şahit lâzım. Bir oda bir mutfak var. Banyo - tuvalet, su yok.

Nazmiye Başoğlu : (Kendi evleri) Su yok. elektrik kaçak, kanalizasyonu yok ama kiracı olmaktan iyidir yine de.

Halime: Kiraları her yıl 600-750 TL. artıyor. Bu durumda yemekten, giymekten, yakacaktan kesip kira veriyoruz

Sadiye Dikmen: Bu eve ancak kulübe denebilir. Biz işçiler 2000 - 2500 lira kira verirsek ne yiyip ne giyinelim sizlere soruyorum. Kalan 500 lirayla dört gün karnını doyurursun, 26 gün de kara kara düşünürsün. Biz emekçilere sesimizi duyurma olanağını sağladığınız için size minnettarım.

Emine Torun : Böyle evde nasıl sağlıklı olalım, nasıl sağlıklı çocuk yetiştirelim? Daha iyi bir eve taşınsak neyle geçinelim bu hayat pahalılığında?

Saadet Çember : Bu evide zar zor bulduk. Hatta iki evlenmemizi geciktirdik.

Saniye Gülen : Bu hayat pahalılığında kira olmasa geçinemeyiz. Kirayla iyicene sıkıntılar içinde kalıyoruz.

Canan Bazargan : (kendi evleri) Evi tamir ettiremiyoruz, çünkü ev mahkemede. Kiraya çıksak ev üzerindeki hakkımızı kaybediyoruz. Çünkü evimizin tapusu yok. Gerçek gazetesinin halkın sorunlarına eğilmesinden çok memnunuz. Düşünün Zeytinburnu gecekondu bölgesidir. Böyle olduğu halde ortalama bir evin kirası 3000 TL. dır. Kiraların dondurulmasını bütün emekçi kardeşlerim adına sizler yardımıyle yetkililere duyurulmasını istiyorum. Gerçek gazetesi bizlerin sesini tüm insanlara duyurduğu için çok teşekkür ederim.

Çözüm Yolları Ne Olmalıdır

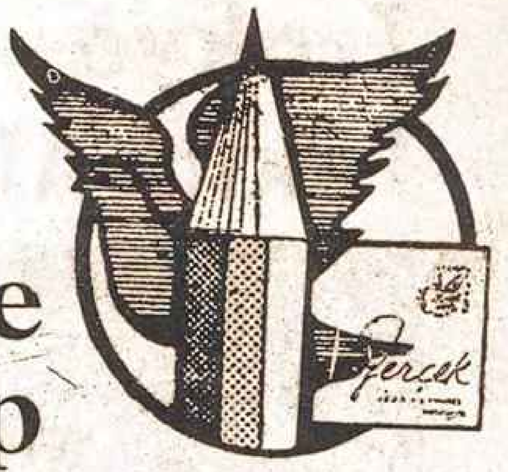
- Konut yapımına hız verilmeli fakat bu görevi devletin üstlenmesi gerekmektedir.
- Piyasadaki aracı-tefeciye fırsat tanınmamalıdır.
- Toplu konut yapımına geçilmelidir.
- Toplu konut yapımını devletin teşvik etmesi gerekmektedir. Özel şirketlere değil kurumlara bu görev yüklenmelidir.
- Konut maliyetlerini etkileyen malzeme fiyatları denetlenmelidir.
- Gecekondu ticareti önlenmeli gecekondulara ruhsat verilmeli, gecekonduların yıkımı durdurulmalıdır.
- Yeni çıkarılan kira kanunu çok yetersizdir. Bunun için kiraların dondurulmasıyla ilgili bir kanun çıkarılmalıdır.
- Konutların sağlık koşullarına uygun yapılması ve şiddetli depremlere karşı dayanıklı yapılmaları denetlenmelidir.

Çözüm Yolları Ne Olmalıdır

Fındıklı da, faşist provokasyonların bir süredir alabildiğine hızlandırıldığı ilçelerden biri.. Faşistler halkın demokratik mücadelesinin sindirilmesi için her türlü oyuna başvuruyorlar. Ancak anti-faşist güçlerin onlara karşılığı her gün daha da sertleşiyor. 1 Şubat günü ilçede ilerici-demokrat gençliğin yürüyüşü faşistlerin yüreğine korku saldı. Yürüyüşten sonra birçok ilerici tutuklandı. 16 Şubat günü yapılan duruşmayı kalabalık bir halk kitlesi izledi ilerici ve demokratların kefaletle serbest bırakılması için, duruşmayı izleyen emekçi ve gençler hemen dayanışmaya katıldılar ve 15 bin liraya yakın para toplanarak kefalet bedeli sağlandı.

Bütün bu demokratik gelişmeler, faşistleri büsbütün hırçınlaştırdı. Duruşmadan sonraki günlerde Fındıklı Akbank şubesine faşistlerce bomba konuldu. Ancak patlamadan etkisiz hale getirildi. Bunun üzerine faşist çeteler bankaya yaylım ateşi açtılar.

Faşistlerin amacı, halk güçleri üzerindeki anti-demokratik baskıların yoğunlaşmasını sağlamaktır. Ancak ilçedeki anti-faşist güçlerin birliği geliştikçe bu provokasyonlar sonuçsuz kalacak, terörü tırmandırma niyetleri boşa çıkarılacaktır. Nitekim bu birliği hayata geçirmeye çalışan devrimci ve demokratların sayısı durmadan çoğalıyor.

Gerçeğe mektup

İSTANBUL BELEDİYESİ «HALK EKMEK FABRİKASI»NDA TEMSİLCİ SEÇİMLERİ YAPILDI

Sayıları milyonları bulan işsizler ordusundan binbir güçlükle işe girebilmiş olan bizler. İşe girmemize yardımcı olan CHP'li belediye yöneticilerine ,sendikacılara ve parti yöneticilerine kendimizi borçlu hissediyorduk. Bunun ezikliği içinde aylardır asgari ücretle ve sosyal haklardan mahrum çalışıyoruz. Bizleri işe alan, çalıştıran CHP'li yöneticilerin halkçı olduklarını düşünerek ücretlerimizin ve sosyal haklarımızın mutlaka verileceğine inanıyorduk: Gerçi aramızda bunun kendiliğinden verilmiyeceğini söyliyenler vardı ama. Yöneticiler bunların CHP'li olmadığını, CHP'yi yıpratmak için böyle dedi kodu çıkardıklarını söyleyince inanmıyorduk. Aradan bir yıl geçtiği halde hiçbir şey düzelmediği halde baskılar günden güne artıyordu üstelik.

Artık kendi aramızda doğan huzursuzluklar, şikayetler artmaya başladı. Bu kısa işçilik tecrübemiz bize CHP'nın umut olmadığını, gerçek umudun kendi sınıfımızda ve mücadelemizde olduğunu öğretti.

Haklarımızın aranması için sendikacıları zorlamaya başladık. Ama hepsi boşa çıktı. Çünkü onlar da işverenle uzlaşma içindeydiler. Bize itaatlı olmaktan başka bir şey tavsiye etmediler. Atadıkları temsilci ise kukladan başka birşey değildi. İşçilerin hiçbiri onu temsilci olarak tanımadığı halde işveren ve sendika yöneticileri onu temsilci olarak tanımakta ısrar ettiler. Çünkü bu onların hesabına geliyordu.

Bir ay kadar önce sendika yöneticilerinin işyerinde yaptığı bir toplantıda aylardır sürüncemede olan sorunlarımızı dile getirdik ve sendika yöneticilerini eleştirdik. Ertesi gün baktık ki toplantıda en fazla konuşan yedi arkadaşımızın iş akti feshedilmiş. İşverenle sendikanın anlaşmanın bundan daha açık delili olur mu?

Aynı gün başlattığımız direnişle arkadaşlarımızı geri aldırdık. Direniş sırasında konuşan bir CHP milletvekili, bizlere «Size söz veriyorum direnişi bırakın atılan arkadaşlarınız geri alınacaktır» dedi. Biz kendilerine inanmadığımızı bugüne kadar verdikleri sözler gibi bunun da sahte olduğunu söyleyerek yazılı protokol istedik ve isteğimizi kabul ettirdik.

Anladık ki fabrikanın CHP'li yöneticileri bizi parti kanalıyla işe almaları, bize iyilik yapmak için değilmiş. İtaatli bir işgücü sağlamak, sendika yönetimini kontrol etmek, ucuz işçi çalıştırmak. Belediye hizmeti halk hizmeti sloganları ile bizi daha fazla çalıştırmak ve daha fazla sömürmek içinmiş.

Bütün bu oyunları bozmak ve insanca çalışıp yaşayabilmek için mücadelenin zorunlu olduğu kavradık ve ilk baştan işverenin peşinde pervane gibi dolanan bizim sorunlarımızı dinlemeyen temsilciyi değiştirmeyi kararlaştırdık. İstifa etmesini istedik etmedi. Sonra çalışmakta olan 300 işçinin çoğunluğundan imza toplayarak temsilciyi düşürdük. 22.2.1979 günü yapılan seçimle de yeni temsilcilerimizi seçtik. Böylece işyerimizde ilk defa demokratik bir seçim yapılmış oldu.

Bizler birbirimizi yeni yeni tanıdığımızdan hızla gelişen olaylar sonucu yaptığımızı söyleyemeyiz. Ancak işyerinde demokratik bir seçim yapmayı başardık. Bundan sonra da mücadelemizi sürdüreceğiz. Bundan sonraki mücadelelerimizden de başarı ile çıkacağız.

Ekmek Fabrikasında bir grup işçi

Özür: Geçen sayımızdaki okuyucu mektubumuzun son cümlesinde bir tashih hatası sonucunda «içki partilerinde» sözü «İşçi partilerinde» şeklinde çıkmıştır. Okuyucularımızdan özür dileriz.

ANLAYIN BENİ........

Bahçıvansız bağdayım
Kayalar arasında,
koklanmayan,
yakalara takılmayan,
gülen gözle bakılmayan,
çiçeğim ben,
dağdayım ben.

Eşit sulamaz bağcı
kimine az tutar,
kimine çok tutar,
kimini koparır atar,
çöplere çöplüğe
işte ben buyum,

Okumayı;
ekmeğim, suyum
gibi severim.

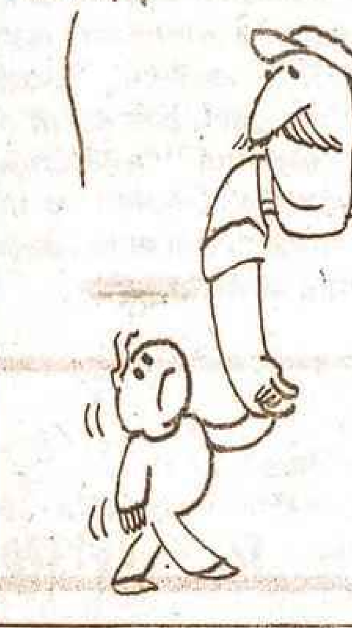
Gidemem ben
Çantasız, kitapsız
deftersiz kalemsiz
Kara lastiğim var benim
çeketim, pantolonum,
yırtık benim,
gülerler bana
okulda,
Şımarık zengin çocukları
güler,
Büyüklerinin babama
güldükleri gibi

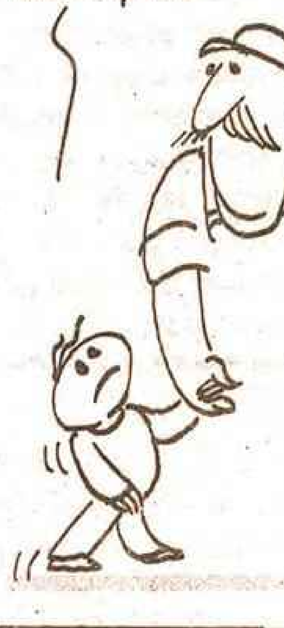
Daha çok akıllıyım diyen
MİLLET VEKİL'lerinin -
HALKA güldükleri gibi
Kutlu olsun çocuk yılı
«Ben hariç tabi»

SUPHİ ARAS

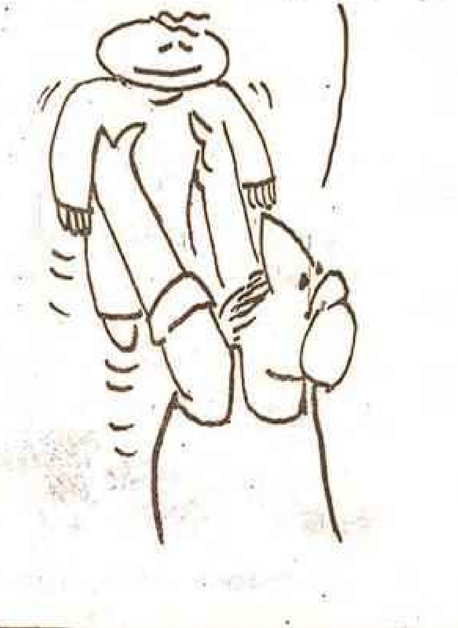
BİZİM SINIF

Seydali

Burjuva partileri bir süredir işi gücü bıraktılar; sosyalist partilerin parlamentoya girmelerini engellemeyi dert ettiler.

Yani diyorlar ki, mecliste biz çalıp, biz oynayalım! Ötekilerin ne anladığı belli de, CHP'nin anladığı özgürlükçü demokrasi bu mu? Ve acaba emekçi halkımızın cevabı da «şen ola düğün, şen ola!» mı olacak dersiniz?

gedik taşı

8 Mart Uluslararası Kadın Günü Yurdumuzda Kutlanıyor

Ayşe Çetin

GEÇİM ACISI

herşey ateş pahası çoluğu çocuğu ne ile besleyeceğiz nasıl geçineceğiz?!

KUMAR ACISI

Bu gün hiç şansım yoktu "Konkende" On bin lira kaybetmişim Boş veer... canım sağ olsun

EVLAT ACISI

Faşistlerce katledildi

Bu böyle gelmiş
ASLA BÖYLE GİTMEYECEK!

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Trakya Takım Aletleri Fabrikasında Grev...

Gerçek Muhabiri
Mitat Kahraman

Sizlere, yıllarca işçileri bedava çalıştıran ve bu arada sarı sendikacıların bir kaç kez kurbanı olmuş ama bedava çalışmaya kabullenmemiş, verdikleri mücadele sonucu sınıf sendikacılığını kendine ilke edinmiş Tüm Maden-İş Sendikasında örgütlenmiş, insanca yaşam için ileri sürdüğü istekler kabul edilmeyince de greve çıkmış bulunan Tekirdağın Muratlı ilçesinde kurulu Trakya Tarım Aletleri Fabrikasından sesleniyoruz. Grevdeki işçilerin yanına vardığımız da yılların sömürüsünden ve ezilmişliğinden kurtuluşlarını kutlarcasına halaylar çekip, türküler söylediğini, davullar çalındığını gördük. Işte, böyle bir bayram havasında grev komitesinden bir arkadaşla aramızda şu konuşma geçti.

Soru — Ne zamandan beri burada çalışmaktasınız?

— 6 yıldır burada çalışmaktayım.

Soru — Ne kadar ücret almaktasınız?

— Asgari ücret almaktayım. Elime net olarak aylık 2500 TL. geçmekte ve tüm işyerinde bu ücreti alabilen de 6 kişi kadar. Geriye kalan işçiler 2250 - 1800 TL civarında aylık almaktadırlar.

Soru — Peki bu ücretle geçinebiliyormusunuz?

— Buna geçinmek denirse ucu ucuna, boğaz tokluğuna yaşıyoruz.

Soru — Sigortanız varmı?

— Evet, İşçilerin hepsi sigortalı. Yalnız öyle durumlarda arkadaşlar var ki örneğin; burada 6 yıl çalıştığı halde 6 yıldan daha az sigortalı gösteriliyor.

Soru — Maaşınız dışında size herhangi bir hak veriliyormuydu?

— Hiçbir sosyal hak verilmiyor.

Soru — Fabrika da kaç işçi çalışıyor, kaçı greve katıldı?

— 30 işçi çalışıyor ve hepsi greve katılıyor.

Soru — Greve çıkış nedenlerinizi söyler misiniz?

— Tüm sosyal haklar ve ücretlerde anlaşma sağlanamadı, uzlaştırma kurulundan çıkan karar da işveren tarafından kabul edilmedi. Bunun üzerine son çare olarak greve çıktık.

Soru — Uzlaştırma kurulu kimlerden oluşuyordu?

— Bir işveren, Bir sendika temsilcisi, birde tarafsız aracı.

Soru — Sizce grev nedir?

— Bence grev, ekonomik-demokratik ve sosyal hakların alınmasında sendikaların başvurduğu en son çare. Aynı zamanda grevin işçiler için bir okul olduğuna inanıyorum.

Soru — İstekleriniz nedir?

— 1. Ücretlerimizin artan hayat şartlarına göre tespit edilip verilmesi.

2. Sosyal haklarımızın verilmesi

3. İş güvenliğimizin sağlanması.

Soru — Örgütlü Sendikal mücadelenin zafere ulaşacağına inanıyormusunuz?

— Evet, örgütlü sendikal mücadelenin başarıya ulaşacağına inancım tamdır. Çünkü, Hak verilmez, Hak alınır ilkesinden hareket ediyoruz. Grevimiz bunun doğruluğunu kanıtlayacaktır.

Arifiye Cam Sanayi İşçileri Sesleniyor

«Bizi Lastik-İş Şube Başkanı Sattı

Sakarya'nın Arifiye mevkiinde kurulu bulunan Arifiye Cam Sanayi fabrikasında 130 işçi çalışmaktadır. Bu işyerinin işçileri sendikalaşmak için Sakarya'daki Lastik-İş Sendikasına bilgi almak üzere başvurmuşlar. Ve DISK'e bağlı bir sendikada örgütlenmek isteklerini belirtmişler. Bunun için yine DİSK'e bağlı Lastik-İş Sendikasının Şube başkanının kendilerine yardımcı olmasını istemişlerdir.

İşçilerin büyük bir bölümünün asgari ücretle çalıştığı işyerinde, sendikal mücadele hızlanınca işveren Lastik-İş Sendikası şube başkanı Mehmet Bekiroğlu ile anlaşarak, ona bir sendika kurdurtmuştur.

İşçilere yardımcı olacağını söyleyen bu sarı sendikacı da, «işyerine DISK'e bağlı bir sendika getirdiğini» söyleyerek, kurmuş olduğu ve başkanı bulunduğu gecekondü sendikanın üye fişlerini işçilere imzalatarak işverenin de yardımı ile toplu sözleşme yetkisini almıştır.

Mehmet Bekiroğlu'nun kurduğu ve başkanı olduğu CAM-İŞ Sendikası tüm işçilerden habersiz bir de toplu sözleşme imzaladı. İmzalanan bir toplu sözleşmeden çok, bir satış sözleşmesiydi. Arifiye Cam işçilerini DİSK'e bağlı bir sendika getireceğim diyerek aldatan gangster sendikacı Mehmet Bekiroğlu, kurduğu dükkan sendika ile işveren arasında imzaladığı toplu sözleşmenin bir maddesinde Aralık 1978 de imzalanan toplu sözleşmenin imzalandıktan üç av sonra yani Mart 1979 tarihinde geçerli olacağını belirtmektedir.

Arifiye Cam Sanayi İşçileri DİSK'e bağlı bir sendikanın şube başkanının yaptığı bu gangsterlik örneğinin farkına vararak mücadeleye başladılar. Şimdi onlar, bu dükkan sendikanın çatısından kurtulup tüm olarak DISK'in bu işkolundaki Hürcamiş Sendikasında örgütlenmek için var güçleri ile mücadele azmindeler.

Gölcük'te Harb-İş Yıkılıyor

GÖLCÜK
Gerçek Muhabiri
HASAN UZUNER

Gölcük Askeri tersanesinde yetkili olan Türk-İş'e bağlı Harb-İş Sendikası 1 Mart 1979 tarihinde bitmesi gereken toplu sözleşmeyi işverenle anlaşarak 1 yıl daha uzattı. 6.000 işçinin çalıştığı Tersane'de DİSK'e bağlı Aster-İş Sendikasında örgütlenen işçiler Sarı Harb-İş'in uzlaşmacı sendikacılığını bir kez daha gördüler.

İşçilerin Aster-İş'te örgütlendiğini gören Harb-İş'in MHP'li Kocaeli Şubesi yöneticileri, işçiler üzerinde baskı uygulamaya kalktılar. Ancak işçilerin Aster-İş'teki örgütlenmelerini engelleyemeyeçeklerini anlayınca çareyi sözleşmeyi 1 yıl uzatmakta buldular. Bu konuda kendisi ile görüştüğümüz Aster-İş Kocaeli Bölge Temsilcisi Cihan ÖZARI Gazetemize şu açıklamayı yaptı.

«Türk Harb-Iş sendikası 7. dönem işyeri Toplu İş Sözleşmesini fesh etme cesaretini gösteremediğinden Toplu sözleşmeyi 1 yıl daha uzatmıştır. Bu sendika, böylece Askeri iş yerinde çalışan işçi arkadaşların iradelerinden korkmuş ve ona ambargo koyarcasına sözleşmeyi 1 yıl daha uzatmıştır.

32. iş kolunda örgütlenen sendikamız üyelerine, anayasaya ve sendikalar yasasına aykırı olarak engeller çıkarılmaktadır. Bütün engellere rağmen bu iş kolunda örgütlenerek Tek Sendika durumuna gelmiş durumundayız.»

Gölcük'te şimdi hedefimiz Harb-İş Sendikasını Gölcük'te kurulu iş yerlerinde, Aidat kesemez duruma getirmektir. Zafer işçi sınıfının olacaktır.

*

GERÇEĞİN DİLİ

«YÜCE MECLİSİN CÜCE POLİTİKACILARI»

Parlamenterlerimizin pek sevindikleri ve her paragrafın başında sarfettikleri deyimlerden birisi «Yüce Meclis» lâfıdır. Ve burjuva partileri ile politikacıları bu «yüce meclis»e girmek için her türlü entrikaya başvurmaktan çekinmezler. «Yüce meclis»e girmek için seçmenlere binbir türlü vaadde bulunarak, yalanla dolanla oy koparmaya çalışırlar. «Yüce meclis»e girince de sık sık silla tokat biribirlerine girerler, en ağza alınmadık küfürleri biribirlerine savururlar.

İşte bu «yüce meslis»in cüce politikacıları, kendi siyasal ihtirasları burjuva parti çıkarları için biribirlerini bir kaşık suda boğmaya çalışırlarken, bu yüce meslise seçilmenin yolları konusunda kolaycacık anlaşıverdiler.

Hükümette olan CHP ile onun karşısındaki MC partileri ve artık siyasi mevta alan DP ile CGP el birliği yapıp yeni bir seçim yasası tasarısını «yüce meclise» sevkettiler. Burjuva partilerinin böylesine kolayca kol kola girmeleri kimilerinin gözlerini yaşarttı. Burjuva basınından övgüler topladı.

Çünkü getirilen yasa tasarıları, şu anda parlamentoda bulunmayan bazı sol partilerin seçimlere katılmalarını önlemek amacını taşıyan, ya seçmen yaşının 18'e indirilmesini hasır altı eden, yurt dışındaki işçilerimize oy hakkı tanımayan, öğretmenleri sandıklarda ve seçim kurullarında görevlendirmeyen hükümler taşıyordu. Bütün bu hükümler, burjuvazinin değişik silahlarının sola karşı kutsal ittifakıydı.

Ama hemen söyleyelim ki, burjuvazinin gayretleri boşunadır. İşçi sınıfı politikası hayatın her alanında olduğu gibi, seçim alanında mücadele bayrağını taşıyacaktır. Burjuvazinin koyduğunu zannettiği engeller işçi sınıfı partisinin seçimlere katılmasını engelleyemeyecektir.

Gürmal İşçilerinin Sarı Türk-Metal Sendikasına Karşı Mücadelesi

Kocaeli iline bağlı şirin bir ilçe olan Karamürsel'e bağlı Ereğli köyünde kurulu bulunan Gürmal Valf sanayi işçileri sarı Türk-Metal sendikasını işyerinden kovup Maden-İş sendikasında örgütlenmek için mücadele ediyorlar. Sarı Türk-Metal-Iş işçileri patrona satarak işçilerin sosyal haklarının patron tarafından gasp edilmesine göz yumuyor. İşten atılan 28 işçinin atılmasına hiç mücadele etmeyen sendikacılar, patronlarla kolkola durumdadırlar. Gürmal işçilerinin kararlı mücadelesi bu sendika ağalarına gereken dersi verecektir.

Biz Gerçek muhabirleri Gürmal işçileriyle yaptığımız söyleşide işçilerin sorunlarına Basında hiç yer vermediğini gördük. İşçiler Gazetemizi okuduklarını belirttiler ve sorunlarına eğilmemizi memnunlukla karşıladılar. Kendisiyle konuştuğumuz ve Adının Gazetemizde yayınlanmamasını isteyen bir işçi arkadaş sorunlarını şöyle dile getirdi:

«Sorunlarımız büyük, biz iki türlü mücadele etmek zorundayız. Birincisi patrona yani işverene karşı kendi haklarımızı almak ve iş güvenliğimizi sağlamak, ikincisi ise daha da önemli, sarı Türk-Metal-İş bu işyerinden kavup Maden-İş'te örgütlenmek, işte bu iki mücadeleyi birlikte sürdürdüğümüz zaman başarılı olacağız bu mücadelede sizlerin ve tüm devrimcilerin bizlere destek olmaları gerekir.

(Karamürsel Gerçek Muhabiri Celalettin Demirer)

Yorumsuz Bir İlan

kale kilit fabrikaları'nın şükran borcu

26 Şubat 1979 gününü 27 Şubat 1979 gününe bağlayan gece, yasa dışı eylemlerle görevli dört bekçiyi de rehin alarak fabrikamızı işgal edenlerin, gerek fabrikadan çıkışları gerekse ilgili makamlara teslimleri sırasında, herhangi bir üzücü olaya meydan vermeksizin fabrikamızın can ve mal güvenliğini koruyan, başta

SAYIN SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI

olmak üzere

SAYIN İSTANBUL VALİLİĞİ
SAYIN İSTANBUL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
SAYIN İSTANBUL TOPLUM ZABITA MÜDÜRLÜĞÜ
SAYIN BAKIRKÖY CUMHURİYET SAVCILIĞI
SAYIN BAKIRKÖY KAYMAKAMLIĞI
MÜDÜR, AMİR VE MEMURLARINA

derin teşekkürlerimizi sunmayı borç biliriz.

Bu çok üzücü olay dolayısıyla, gerek şahsen gerekse telefon ve telgrafla geçmiş olsun dileklerinde bulunan

SAYIN DOST VE MÜŞTERİLERİMİZE

ayrıca teşekkür eder, fabrikamızın 28 Şubat 1979 tarihinden itibaren tam kapasite ile üretime devam ettiğini saygılarımızla duyururuz.

sadık özgür
kale madeni eşya fabrikası
Atatürk Çad. Başaklı Sok. Güngören, Bakırköy-İstanbul Tel:75 15 78

Meşhur «Can Simitlerinin» İmal Edildiği Lassa Lastik Fabrikasında 170 cm Uzun Boy'a 70 kg Ağırlığa Sahip Olmayanlar Çalışamaz

HÜSEYİN ÇAM

Çalışmak ve yaşantısını sürdürebilmek için bu fabrikaya müracaat edenlerden yukarıdaki vasıflar aranmaktadır. Bu da İnsanlık adına, çalışmak isteyen yüzlerce işçi adına, aranan vasıfların altında olanlar adına yapılan hareketlerin en büyüğü en aşağılık olanıdır. Çocuk yaşta yeterli beslenme imkanlarından yoksun, fiziken gelişemiyen sayısız işçinin çalışmaya hakları yok mudur? Bu fabrika her ne kadar üst düzeyde teknolojik imkanlara sahip olsa da, işçinin başlıca görevi bu makinaları yönetmek, kontrol etmektir. Durum böyle olduğuna göre neden işçi ayrımı yapılıyor?

Emek üretkenliğinin artırma aracı olan makina, kapitalist şartlar altında işçilerin sürekli rakibi olduğu gerçektir.

Asıl amacı insanlığa çalışmayı kolaylaştırmak olan teknoloji, işgününü kısaltmak için büyük imkanlar sağlaması gerekirken, Kapitalistin Emek üzerindeki tahakkümünün güçlenmesine yol açmıştır. Kapitalist makina kullanarak bir işsizler ordusu yaratmış ve iş için emekçilerin vekalet etmesini sağlamıştır. Çalışan işçilere fabrika kapısında bekleyen işsizleri göstererek «senden daha ucuza çalışmaya hazır onlar» demiştir. Sonuç olarak dilediğine, en düşük ürette iş verme imkanına kavuşmuştur.

Son günlerde bilhassa Kocaeli'nde tamamıyla Sağlıklı ve aranan vasıflarda işçi ya da insan seçme eylemi, Nazi Almanya'sının üstün insan yaratma çabalarının bir örneğine benzetilebilir.

Eğer böyle ise, bu işyerinin yöneticileri de olsa olsa Hitler hayranıdır.

Lassa'da Direniş

Sabancı Holding'in Kocaeli'ndeki LASSA fabrikasında, toplu iş sözleşmesindeki bazı maddelerin işverence uygulanmaması ve 19 arkadaşlarının kanunsuz olarak işten atılmaları üzerine direnişe geçen işçilerin üzerine Jandarmanın süngü takarak saldırması sonucunda, bazı işçiler çeşitli yerlerinden yaralanmıştır.

Sabah fabrikaya geldiklerinde 19 arkadaşlarının kapıda bekleyen güvenlik kuvvetlerince içeri sokulmadığını gören işçiler, «ya hep beraber gireriz ya da hiç girmeyiz» diyerek direnişe geçmişlerdir. Jandarmanın saldırısına rağmen dağılmayan işçiler, toplu-ca yürüyüşe geçerek, 42 Evlere kadar protesto gösterisi yapmışlardır.

LASSA işvereni, olaylar üzerine bir açıklama yaparak, 8 Mart sabahına kadar işbaşı yapmayanların iş sözleşmelerinin feshedileceğini bildirmiştir. Ancak LASSA işçileri, talepleri yerine getirilene kadar mücadelelerini sürdürmeye kararlı olduklarını ve mutlaka haklarını elde edeceklerini söylemişlerdir.

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: TEKŞEN. MAT Baskı Tarihi: 12 Mart 1979